

Úvod

Roz - jí - mej, kře - st'a - ne, o smr - ti Kri - sto - vě, v lá - sce jej

pro - vá - zej na ce - stě kří - žo - vé! Pán tvůj a Bůh, Be - rá - nek

ne - vin - ný, na smrt jde za te - be, Bo - ží Syn je - di - ný.

1. zastavení

Kristus Pán v zahradě vydal se v ruce zlých,
na smrt byl odsouzen od soudců nepravých.
Kaifášův soud i Pilát potvrdil,
Pán se mu podvolil, aby hřích světa smyl.

2. zastavení

Kříž je už připraven, Král slávy chce jej nést,
by na něm zahladil svou krev věčný trest.
Ježíš, náš Pán, v pokoře klade již
na svoje ramena bolestnou kříže tíž.

3. zastavení

Zemdlen a vysílen, do krve zbičován,
ponižen, potupen na horu kráčí Pán.
Přetěžký kříž Pán tichý věrně nes,
až pod tím břemenem poprvé k zemi kles.

4. zastavení

Z prachu Pán povstává, dál s křížem klopýtá,
matka jej potkává slzami zalitá:
Hle, její syn, hle, dítě jediné
jde na smrt potupnou v přetěžké hodině.

5. zastavení

Když Pán byl vyčerpán, smrtelně znavený,
přivedli člověka, Šimona z Cyreny,
aby vzal kříž na svoje rameno
a Pánu pomohl nést těžké břemeno.

6. zastavení

Krev s potem smíšená řine se bohatě
po čele Kristově, po tváři přesvaté.
Tu jedna z žen roušku mu podává,
do ní se otiskne tvář Páně krvavá.

7. zastavení

Ach, jak je daleký křížové cesty cíl
pro tělo zmučené, v němž není více sil.
Podruhé Pán do prachu poklesá,
bolestí chvějí se země i nebesa.

8. zastavení

Ženy, jež za Kristem z města se vydaly,
patříce na něho, žalostně plakaly.
Volá k nim Pán: Neplačte nade mnou,
raději zaplačte nad syny, nad sebou!

9. zastavení

Až k smrti utýrán, přichází k hoře blíž,
tam, kde ho čekají muky a hořký kříž.
Na pouti své k přesvaté oběti
zmučený Spasitel padá už potřetí.

11. zastavení

Přetěžká chvíle již Ježíši nastává,
ruce i nohy své k mučení podává.
Ozvěny ran nesou se oblohou,
jak hřeby vrážejí do rukou, do nohou.

13. zastavení

Pro náš hřích katané to tělo zmučili
a matce na klín je přátelé složili.
Množství těch ran Maria sčítala,
slzami omyla, vroucně je líbala.

Závěr

Díky ti vzdáváme, Pane náš nejdražší,
za dary, které nám láska tvá přináší.
Život a ráj, který už ztracen byl,
svou smrtí na kříži lidem jsi navrátil.

10. zastavení

Na hoře Golgotě roucho mu odňali,
bez citu, bez úcty v posměch ho vydali.
Náš svatý Pán na smrt již připraven,
hrubému zástupu na odiv postaven.

12. zastavení

Na kříži v bolu pni do třetí hodiny,
modlí se za všechny z golgotské výšiny.
Do rukou tvých poroučím duši svou,
zvolá a dokončí pout' svoji pozemskou.

14. zastavení

Mrtvého Ježíše k pohřbu připravili
a plátny čistými uctivě ovili.
Ve skalní hrob jej s pláčem pohřbili
a přístup ke hrobu kamenem zakryli.

Ježíši v svátosti, my v tebe věříme,
s úctou a vděčností tobě se koříme.
Pro svatý kříž, pro smrt a bolest svou
smiluj se, Ježíši, nad duši kající.

